

landsorganisation. Konstaterede graverende misbrug kan medføre udelukkelse fra tilskudsordningen i en begrænset tid.

6. Det må generelt være en forudsætning for tilskuddene, at der er en virksomhed i hver registreret lokalafdeling, og at ingen lokalafdeling registreres i mere end én tilskudsberettiget landsorganisation.
7. For at forhindre, at en organisation vilkårligt øger antallet af lokalafdelinger ved at opdele eksisterende lokalafdelinger med det formål at overskride en »tærskelværdi« (fra f. eks. 20 til 40), kan overskridelse af en »tærskelværdi« (jfr. supplerende tilskud, B.I.) gøres til genstand for nøjere prøvelse, før det medfører øgede supplerende tilskud.
8. Da ovenstående fordelingsregler er udarbejdet på et begrænset erfaringsmateriale, bør de kunne justeres, når man efter et par års fordeling har indvundet mere præcise erfaringer.

Udvalget har drøftet den tilrettelæggelse af finansudvalgets arbejde med fordelingen af tipsmidlerne, som er skitseret i bemærkningerne til lovforslaget. Ministeren for skatter og afgifter har oplyst, at lovforslagets formulering gør det muligt at anvende den skitserede forretningsgang, hvis finansudvalget ønsker det, men det vil også være muligt at opretholde den hidtil anvendte fremgangsmåde, såfremt dette foretrækkes.

Det er herefter flertallets opfattelse, at den videre behandling af dette spørgsmål bør hen skydes til finansudvalget.

Et *mindretal inden for flertallet* (centrumdemokraternes medlem af udvalget) udtaler, at mindretallet efter et helhedsskøn tiltræder flertallets indstilling, selvom mindretallet helst havde set større bevillinger til idrætsarbejdet.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag og bemærker:

Som forholdene er på de fleste andre forretningsmæssige områder, er det også en uting, at staten befatter sig med at drive tipstjeneste. En hensigtsmæssig løsning af de ved forslaget rejste problemer vil derfor kunne ske ved, at folketinget vedtager fremskridtspartiets lovforslag nr. 214 af 10. februar 1976 om afsocialisering af tipstjenesten.

Hvis dette sker, får det foreliggende forslag ingen betydning.

For det tilfælde, at afsocialiseringsforslaget imidlertid ikke vedtages, må det ses i øjnene, at der ingen mulighed er for at undgå, at staten stadig skal beskæftige sig med at chatol-kassefordele tipsoverskuddet.

Denne arbejdsproces udgør en i bund og grund umulig opgave, som er egnet til ikke blot at svulme administrativt aldeles urimeligt op, men også til at kalde på mange af de dårligste instinkter i de mennesker, der er involveret i processen.

For at begrænse disse ulemper mest muligt har fremskridtspartiet stillet nedennævnte ændringsforslag nr. 1, hvorefter hele tipsoverskuddet skal tilfalde dansk idræt.

Når man endelig skal forvalte statsmidler sådan, at man øremærker de enkelte penge, kan der ikke være nogen nærmere til at få netop tipspengene end den idrætsbevægelse, som tipstjenesten har nogen saglig forbindelse til. Hundeslagsmålsulemperne er også efter det foreliggende langt mindre inden for idrætsområdet, end tilfældet er med de forskellige andre bevægelser og formål, der har maset sig på i dansen om tipspengeguldkalven.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) indstiller forslaget til *vedtagelse* under den forudsætning, at idrætsorganisationernes og idrætsformålenes andel af tipstjenestens overskud fastholdes på de nuværende 80 pct.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP)):

1) Nr. 6 affattes således:

»6. § 7 affattes således:

»§ 7. Af det overskud, der fremkommer efter udrædelsen af statsafgiften, gevinsterne og udgifterne til administration, afskrivning, henlæggelser m. v. samt dividende, tilfalder 44 pct. Dansk Idræts-Forbund, 23 pct. tilfalder De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, 18 pct. tilfalder De danske Gymnastik- og